

Rie's Dagbog

Seychellerne (2016)

Ries dagbog
Seyshellerne
2-14. februar 2016

Tirsdag den 2. februar

Landede i Mahe på Seyshellerne en time tidligere end beregnet, klokken halv otte. En agent fra Mason's Travel tog imod os og transfer'en til hotellet Augerine gik fint. Vi bor ved Beau Vallon, på nordveskysten af Mahe med en flere kilometer lang, hvid strand lige ud for os. Vi var lidt flade efter et døgn på farten, så vi faldt om og fik et par timer på øjet. Ved et-tiden havde vi en aftale med en fra Mason's travel, som orienterede os om mulighederne på øen. Derefter gik vi en tur langs kysten og fandt et gadekøkken og fik lækker frokost, så en tur i bølgerne. Aftensmaden her på hotellet var en fin buffet med lokale specialiteter og frugter til dessert. De kan noget med chilli her, det skal anvendes meget sparsomt!

Markedet i Victoria

Onsdag den 3. februar

Der var også frugt til morgenmad, det kan jeg godt nyde, og dertil bølgebrus som underlægningsmusik. Efter morgenmad tog vi bussen til Victoria på bytur. Der bor omkring 20.000 i Victoria, så storby er vist lige lovlig meget sagt. Byturen indeholdt det sølvfarvede miniature Big-Ben der blevet rejst da Seyshellerne blev Britisk Kronkoloni. Kunstmuseet holdt til i gangene i kulturdepartementets baraklignende bygning. Besøget på det naturhistoriske museum..... var interessant- ikke stort. Markedet var en stor fest og veludstyret, mange fisk af sorter, jeg ikke kender og frugt og grønt i bunkevis. Så tog vi bussen hjem, og vi spiste frokosten samme sted som i går. I dag var udvalget af spisesteder langt større end i går. Vi delte et stykke

Frokost fra gadekøkkenet, spist i strandkanten

af en grillet rød snapper som oprindeligt havde vejret 10 kg, og et grilspyd med kylling. Eftermiddagen brugte vi til en tur langs bugten til Bel Ombre Tressure Site, hvor familiekrøniken fortæller at oldefar Charles Savy, gravede efter en piratskat. Området var afspærret, så jeg kunne kun lave en overfladisk eftersøgning, og det jeg fandt lod jeg ligge. Mulighederne for at finde efterkommere efter oldefar, Charles Savy og oldemor, Eva født Deltel, er begrænsede, hvis jeg leder efter Savy'er. Der er mange af dem her, men de fleste af de mandlige efterkommere rejste fra øerne. Derfor er det nok døtrenes efterkommere, der skal undersøges lidt mere. De blev gift hhv Boullé og de Spéville.

I følge familiekrøniken, skulle det være her oldefar gravede efter en skat

I en forretning i Victoria kom vi i snak med indehaveren, hun var kommet fra England for 40 år siden og gav mig nogle retningslinier. Hun nævnte en David Savy (mener han skulle være

jurist), som skulle være bekendt med familie relationer, men har ikke fundet ham endnu. Julian Durup er en waliser, der studer de gamle familier her på Seychellerne, og er en der ved noget. Jeg tror ikke jeg vil opsøge arkiverne her i byen. Dels synes jeg at GrandDoktor Peter har gjort et meget fint forarbejde og dels er arkiverne sjældent åbne, da der er fundet skimmel-svamp (fungus). Dette fik jeg at vide af denne dame, men jeg har ikke fået det bekræftet.

Seyshellerne er et mærkeligt sted. Befolkningen i dag er enten efterkommere efter de franskmænd der ville civilisere øerne, englændere der ville kolonisere øerne og slaver. Slaverne er så enten efterkommere efter de, der blev bragt hertil for at arbejde for franskmændene i plantagerne (bomuld) og blev frigivet da englænderne ophævede slaveriet. Der er også efterkommere af slaver på skibe, der blev opbragt af englænderne og sat fri på øerne. Derudover er der en del efterkommere af indere der dominerer detailhandlen. I dag er de alle Seychellois, og er stolte af det og er stolte af at være en blandingsbefolkning.

Vist nok den ældste af skildpaderne på Moyenne i Sainte Anne Marine National Park

Torsdag den 4. februar

Mason's Travel hentede os klokken halv ni. Vejret var fint og vi havde købt en dag på havet i Sainte Anne Marine National Park. Afsejlingen var fra Marinaen i Victoria, hvortil vi blev kørt. Her steg vi ombord i en 80 fod katamaran, - lidt af en færge. Vi sejlede ud i bugten og blev sat over i en "semi-submersible", hvor vi ud af vinduerne kunne se livet på revene. Nu var der ikke

mange levende koraller, og som følge deraf var faunaen, heller ikke mangfoldig. Tilbage på katamaranen, var det blevet fiskefodringstid: deltagerne fik udleveret en skive sandwichbrød, som skulle findeles og kastes ud til fiskene! Ubs, ikke interessant. Så blev vi sejlet ud til et rev ved Ile Moyenne,- så skulle der snorkles.... på et godt brugt rev – meget brugt, faktisk slidt helt op. Det kan Mason's ikke være bekendt at sende turister ud til,- så hellere lade være, og give revet en mulighed for at regenerere! I sandhedens interesse må jeg nok nævne, at vi måske er blevet forkælet i vores introduktion til snorkling. Stens fætter Ricardo har introduceret os til steder i Honduras, som nok er enestående, og ja- og så har vi snorklet på Hawaii. Selve øen Moyenne, hvor vi var i land, var et fint lille sted. Øen har været i privat eje i mange år. De sidste de ejede den, var Brendan Grimshaw, som gjorde et stort arbejde for at etablere øen som et naturligt paradys. Han passede på de kæmpeskilpadder der lever her og sikrede livet for de nyudklækkede, så bestanden har haft mulighed for at vokse. Før Grimshaws død blev øen Nationalpark, og efter hans død er der blevet etableret en non-profit NGO: Moyenne Island Foundation Society. Det var sjovt at komme så tæt på skildpader i naturen,- Sten kælede og klappede dem.

Facinerende dyr

Fredag den 5. februar.

Det var i dag vi skulle gå turen ud til bugten Anse Major. Det er en to en halv kilometers tur, og da jeg læste om den derhjemme, tænkte jeg det var en god plan for den første dag; den

startede jo lige her for enden af den vej vores hotel ligger. Vi pakkede badetøjet og vand og tog bussen ud for enden af vejen. Turen starter nemlig længere ude end oldefars skat, så nu vidste vi, at der var langt ud til enden af vejen. Det var en dejlig tur langs kysten af Bel Ombre sydpå til Bugten Anse Major. Det var i terræn, så vi fik lov at arbejde for at komme frem. Det tog halvanden times tid at nå frem, og kiggede fra en dejlig lille sandstrand ud over det indiske ocean, hvor bølgerne blev brudt i den lille bugt. Det var kræfter i bølgerne- ikke noget at svømme i, men dejligt at blive skyllet over i. Man skulle arbejde for at holde ballancen.

Vandretur til Anse Major

Turen tilbage var ukompliceret og mens vi ventede på bussen der skulle bringe os tilbage købte vi noget frugt, brød og vand i et lille super-

marked, som vi spiste mens vi ventede på bussen. Om aftenen gik vi hen langs stranden og op mod den store vej vejen og fandt et hyggeligt spisested.

Lørdag den 6. februar

Efter morgenmad kom vi i snak med en af pigerne her på hotellet. Det viste sig at hendes søster var gift med en Savy,- altså den anden gren sagde hun- ikke les Grand Blance. Familien Savy har ejet store landområder her i omegnen, og hun sagde, at der på kirkegården 100 m nede af vejen ligger nogle Savy's begravet. Der for vi ned, og fandt en sød lille kirkegård, ikke så lille enda. Det var tydeligt at gravstederne var organiseret efter familier. Efter et stykke tid lykkedes det os at finde to grave og vi kunne en da tyde indskriften:

Fransois Charles Savy, Født: 16 juli 1863 på Mauritius. Død: 28. marts 1938 på Seychellerne og hans kone: Rose Gardette, Født 6. december 1871 på Mauritius. Død: 12. november 1952 på Seychellerne samt deres barnebarn: Raul George Maxime Savy Født: 18. oktober 1944 på Seychellerne, Død: 31 maj 1977 i USA
 På en anden gravsten vi fandt stod der:
 Clement Raymond Savy, Født: 2 august 1908 Død: 13. november 1974 på Seychellerne.
 Altså må jeg nu aflive familiemyten. Det var denne Charles Savy der søgte efter piratskatten. Så oldefar var ikke skattejæger og fortrukken. Har var kun fortrukken.

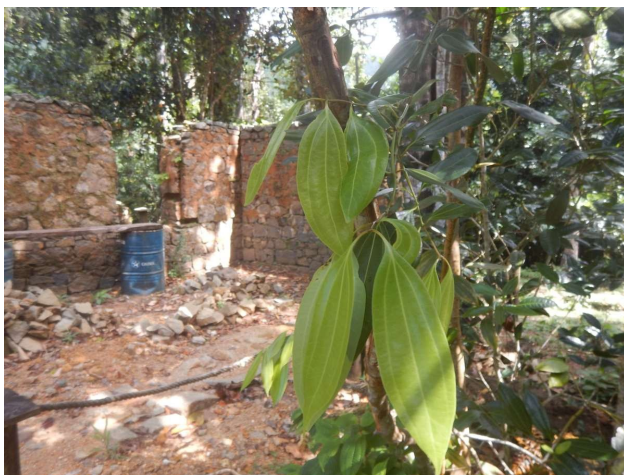

Skattejægerens gravsten, ikke oldefars

Da vi havde vist vores respekt for familien, tog vi en lokalbus der kørte nord om øen til Victoria. Denne gang besøgte vi Botanisk Have og spiste frokost inden vi tog hjem. Selvfølgelig tog vi os en dukkert i oceanet om eftermiddagen.

Søndag den 7. februar

For at få noget mere at vide om øen, havde vi bestilt en taxa med guide i dag. Vi skulle se Morne National Park, Mahe's centrale bjergmasiv, og så køre rundt langs kysten sydpå. Da vi kom lidt udenfor Victoria, stoppede vores guide Serge ved øens første kirkegård og udpegede en gravsten, hvor en kæmpe lå begravet. Han var så stor og stærk, at alle var bange for ham, selv hans familie. Familien forgiftede han, for de vidste ikke hvad de skulle gøre. Han var en Savy.... nå, men Savy er ikke et specielt navn her, jeg har fornemmelsen af, at det er ligesom at hedde Jensen. Vi så mange smukke bugter langs kysten, og i dag søndag var alle på udflugt, med grilmad, øl og den lokale rom: Taganaka. Vi har smagt den, og den er ok, men udgaven med kokos er ikke lige vores smag. Kirkerne har haft masser af besøgende i dag og der er fuld fart på, med rytmisk musik så det vil noget, i hvertfald i den anglikanske som vi var inde i. 95% af befolkningen er romersk katolske, så man skulle nok have været i en af de katolske kirker i dag. I bjergene var der ruiner af en kostskole.

Ruinerne af kostskolen, so der er kræfter i gang for at bevare

En kostskole, der var blevet oprettet efter frigivelsen af slaverne. Mange børn af de lokale slaver og de der var blevet reddet fra slaveskibene, der ingen familie havde, rendte rundt og lavede balade. Kostskolen blev oprettet for at tage sig af disse børn og lære dem landbrug og håndværk så de kunne tjene en ærlig løn. Der har været en stor produktion af krydrier og

andre ”kolonialvarer”; enkelte produceres stadig: vanilie og te. Vi var forbi en teplantage. Seychellerne er selvforsynende med til te. Kanel har man også produceret. Det er en indført og meget invasiv art, som man nu gør alt for at udrydde. Det var en fin tur rundt på den sydlige del af øen og Serge var en rigtig god guide.

Rejsedag

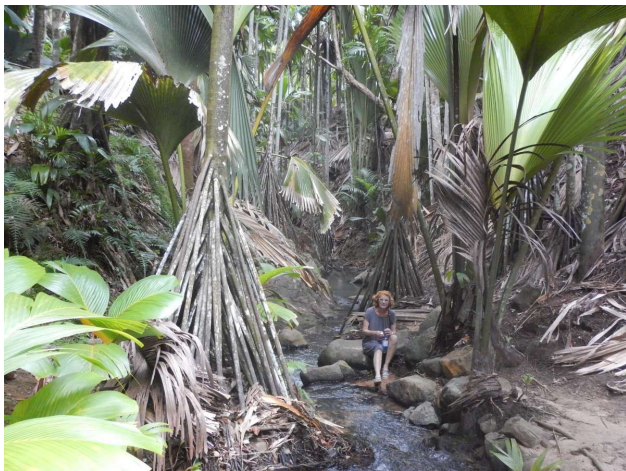
Mandag den 8. februar

Rejsedag: Transfer fra Beau Vallon til Victoria Lufthavn og derfra videre til Praslin. Mason's kørte os til en resort, Bereya, hvor vi blev anvist værelse, som var meget lala. Vi var ikke begejstrede. Værelset var lille og meget indelukket og en mur lige uden for vinduet. Det var ikke stik til at oplade telefoner, uden at slukke for køleskabet, og den indkøbte internetforbindelse rakte ikke værelset. Havde en introduktions samtale med en repræsentant fra Mason's, la la .. Hun ville ville sælge Mason's ture, vi ville kende de kollektive buslinier, dem anede hun intet om, så vi var ikke var lige på bølglængde. Men vi fandt busplanerne, så nu er alt under kontrol. Gik en dejlig tur langs kysten Cote d'Or, fik en øl i strandkanten, meget fin aften. Spiste en fin buffet på restaurant lige ved siden af resorten.

Tirsdag den 9. februar

Vi tog 9-bussen til Vallee de Mai. Det er en oplevelse i sig selv at køre med offentlige transportmidler. Vi blev sat af lige uden for parken og køreplanen var ok. Palmen Coco de Mer, har nogle kæmpe dobbelte nødder og de ligner kvinders intime dele. De findes kun her i dalen,

og der var mange. Vallee de Mai er faktisk en palmeskov med mange endemiske arter, også af dyr.

Vallee de Mai, en palmeskov

Vi så de fleste af de ting der stod på parkens tjekliste f.eks firben, irgrøn gekko den sorte papegøje.

Dyreliv i Vallee de Mai

På vej tilbage stod vi af ved Grand Anse, for at undersøge færgetiderne, da vi en af de nærmeste dage skal over at se Praslin. Der ved færgelejet fik vi engang kylling i karry, dejlig frokost. Så tog vi bussen tilbage til resorten, og da vi kom tilbage til vores værelse, der ikke var meget større end en skotøjsæske, var der en meget mærkelig og ubehagelig lugt luft, og det oven i, at der ikke var mulighed for at lufte ordentligt ud. Jeg gik over i receptionen og sagde det altså ikke var den standard vi var blevet lovet. Vores indvindinger blev heldigvis taget alvorligt. Vi blev flyttet til et lille hotel med self-catering værelser, med lys, luft og mulighed for at lufte ud..... åh, hvor var det dejligt. Vi faldt til ro i vores nye omgivelser.

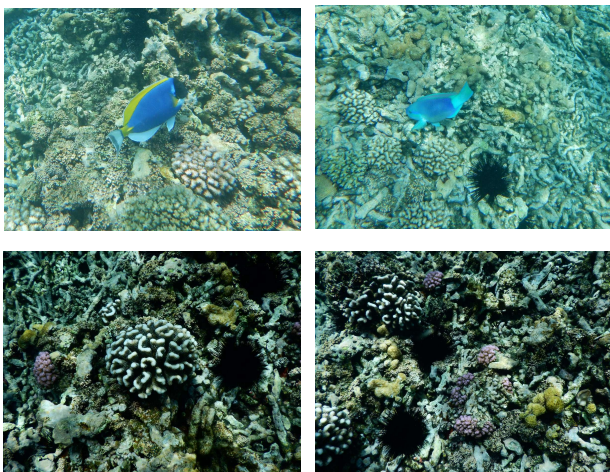
Mødte Quintin på vejen, han ville sælge os en snorkeltur. Da vi havde Mason's priser, spurgte vi ham, hvad han skulle have. Fin pris, og vi aftalte at vi tog med ham/hans firma på havet i morgen. Spiste i resortens restaurant (pizzeria), hvor der er udsigt ud over stranden og bugten, fin fin. Så tilbage til vores nye lejlighed for at vælte omkring kuld.

Coco de Mer, verdens største nød (& dermed plantefrø)

Onsdag den 10. februar

Vi havde aftalt med Quintin, at vi skulle mødes på stranden klokken halv elleve for at komme ud at dykke på nogle rev. Der gik lidt tid med at finde ud af, hvordan de skulle bemane og befolke bådene, men vi kom af sted ved 10-tiden. Og så skal jeg ellers love for at det gik over stok og sten: 22 knob i 25 minutter og så hoppede vi i vandet ud for et rev ved øen Grand Seur. Det var dejligt snorkelvand! Flotte rev- og de var levende og masser af fisk i flotte farver. Vandet var lavt over revet, så det var nogen gange svært for mig at bevæge finnerne for at komme frem, men det var dejligt at kunne komme tæt på fiskeme og korallerne. Der nød vi livet under vandet og blev så flyttet til en anden ø: Felicite, hvor der også var dejligt vand. Endnu et levende rev med masser af fisk. Vi var kun seks på båden og det var dejligt nemt. De sidste to var italienere, som ville fortsætte dagen på Curieuse, så de blev sat af på vejen tilbage til Cote d'Or. Dejlig dag. Selvom, vi havde gjort os umage med solcreme, t-shirt osv, så har vi nogle røde lår og baller. Rigtig flot.

Snorkletur ved Grand Seur

Torsdag den 11. februar

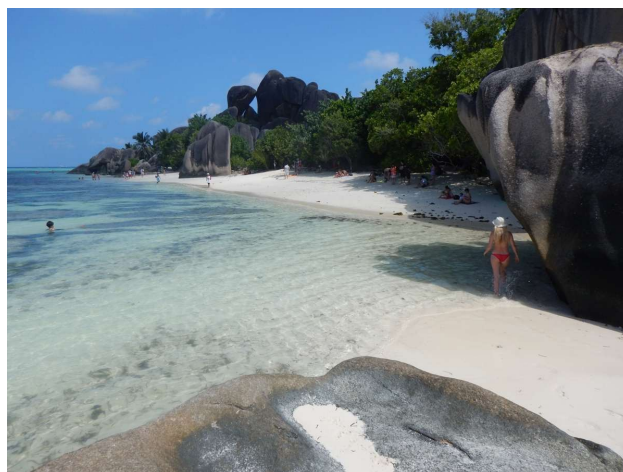

Koralsand er blændende hvidt

I dag skulle være en slapper dag, men det endte alligevel med en laaang tur langs langs stranden ved Praslins vestkyst. Vi fik en sen morgenmad og tog så bussen over til Grand Ance. Det er øens største bysamfund, ja... en række forretninger, et bibliotek og et lille bitte center, det var det. Vi gik ned til stranden og gik en dejlig lang tur langs den kridhvide strand med kokus-

nødderne spredt på stranden under palmerne, og vi var næsten alene. Det er ikke en god badestrand, hotellerne ligger diskret oppe bag palmerne, men det er meget flot at gå der. Inden vi kom ud til lufthavnen fandt vi en bus, der kørte ned til Bai Ste Anne og fik igen dejlig gadekøkken-mad ved færgeløbet ved færgen mod La Digue. Vi havde dog glemt at tjekke bustiderne for bussen hjem. Nå, der kom heldigvis en taxi, så vi var hjemme ved tretiden, og meget varme efter at have gået i middagssolen. Da vi skulle have vores eftermiddags-svømme-tur gik vi bare lige over gaden og gik ud i vandet. Det er ret bekvemt. Dejlig svømmetur!

Spiste aftensmad på en restaurant: Piroque, bestilte rejer på spyd med kokossovs, men fik en hummer hver, Det var ikke lilliige hvad vi havde tænkt os, dels fordi vi synes hummer er lidt opreklameret og dels på grund af prisen. Betjeningen erkendte deres fejl og kompromiet blev at vi fik hummer til rejernes pris. Men vores holdning er stadig at hummer er stærkt opreklameret.

Dejlig, flot strand på la Digue

Fredag den 12. februar

Vi var tidligt oppe og tog den tidlige bus til Bai Ste Anne for at komme med ni-færen til La Digue. Det tog 20 minutter at sejle derover. Cykler lejede vi to minutter efter vi var landet og satte straks kursen sydpå Union Estate, hvor vi cyklede så langt sydpå som vi måtte. Der parkerede vi cyklerne og gik så så langt sydpå vi kunne. Vi passerede en masse dejlige badebugter, men besluttede os for en helt sydpå et dejligt, smukt sted. Vi fik svømmet, satte så kursen tilbage mod vores cykler. Vi havde fået

at vide at vi kunne cykle tværs over øen og kørte mod Grand Anse på sydøst-kysten. Der kom vi lige i tide til frokost-buffetten, så vi spiste dejlig frokost der. Derefter gik det så mod nord ind til øens højderyg og langs denne nord-på til vi drejede ned mod kysten ved færgen. Færgen sejede os tilbage klokke halv fire og snuppede lidt luksus: tog en taxa hjem. Efter et dejligt brusebad og lidt udfladning gik vi ned til "pizzeriaet" ved stranden. Der mødte vi Hanne og Finn, som også rejser med Stjernegård, og som vi første gang mødte på Augerine i Beau Vallon. Hyggelige mennesker, som vi havde en hyggelig aften med.

Pause på Cykelturen

Lørdag den 13. februar

Det blev en stille og rolig morgen, hvor vi tog os god tid inden vi hoppede på bussen til Anse Boudin. Endnu en smuk bustur, denne gang til den nordlige del af Praslin. Fra Anse Boudin til bugten Anse Lazio var der små to kilometers gang. Først (meget) opad og så ned til bugten. Endnu en meget smul hvid strand med granitklipper i vandkanten og kranset mod land af palmer. Badevandet var noget af det beste vi har badet i, så vi nød vores svømmetur, inden vi gik op på en restaurant i vandkanten, hvor vi spiste en dejlig frokost. Da vi ville vandre tilbage til bussen var der en taxachauffør der tilbød at køre os tilbage for 100 kr. Det tilbud tog vi i mod og blev kørt hjem. Vi fik os en lille "morfar" inden vi gik over gaden og kastede os i det Indiske Ocean. Vi spiste en let middag (vores frokost var heftig) på "pizzeriaet" og faldt omkring-kul med en bog ved titiden.

Søndag den 14. februar

Afrejsedag, kontordag og pakkedag. Ud over dette skulle vi jo også sørge for at få vendt vores legemer i det Indiske Ocean. Selv om det var overskyet (og det har det været de fleste dage) så var temperaturen de sædvanlige 27-30 grader (som den har været alle dagene). Air-con'en kører når vi er inde og når man så går ud føles det som virkeligheden rammer en som en lettere fugtig, varm dyne. Vi nåede det hele. Det eneste der kiksede var at vi ikke kunne spise, der hvor vi havde satset på at spise. Det er jo Valentines dag i dag! så der var specialarrangementer flere steder. Vi fandt dog et sted og fik en dejlig sen frokost. Vi skulle jo først flyve klokken otte fra Praslin og klokken ti fra Mahe. Men alt gik fint. Vi blev hentet i god tid på hotellet og havde en problemfri tur hjem. Vi fik sovet fint i flyet til Paris og efter en kort overgangstid der, var vi hjemme i København klokken ni og var urimeligt friske, efter en dejlig ferie.